

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2P/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 69202027
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Marková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:69202027.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Alžbetou Markovou v právnej veci maloletej - V. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom u starej matky, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, dieťa rodičov: matky - O. T.Á., nar. 07. 08. 1994, bytom t. č. F. Z., W. Y. X a otca - I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Z., W. Y. XXXX/XX, o návrhu starej matky - O. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Z., W. Y. X, na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, za účasti Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota takto

rozhodol:

I.Súd zveruje maloleté dieťa V. T., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke - O. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach.

II.Matka je povinná prispievať na výživu maloletej V. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa určeného podľa osobitného zákona, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

III.Otec je povinný prispievať na výživu maloletej V. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa určeného podľa osobitného zákona, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

IV.Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletej do svojej náhradnej osobnej starostlivosti z dôvodu, že starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje dlhodobo.

2.Na pojednávanie sa nedostavili rodičia maloletej, doručenie predvolania majú vykázané, svoju neúčast' vopred neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania, súd preto vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti s poukázaním na ustanovenia § 31 Civilného mimosporového poriadku a § 180 Civilného sporového poriadku.

3.Navrhovateľka na pojednávaní trvala na podanom návrhu. Uviedla, že je prastarou matkou maloletej. Starostlivosť o maloletú zabezpečuje od jej narodenia, nakoľko jej matka a tiež aj stará matka z matkinej strany odmietli zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Otec dieťaťa uvedený v jeho rodnom liste nie

je biologickým otcom, doposiaľ nepodal návrh na zapretie otcovstva. Stará matka je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 195 € mesačne.

4. Kolízny opatrovník doporučil podanému návrhu vyhovieť, poukázal pritom na skutočnosť, že matka sa o svoje dieťa žiadnym spôsobom nezaujíma, neplní si ani dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť. Potvrdil, že starostlivosť navrhovateľky o maloletú na požadovanej úrovni.

5. Zástupca okresnej prokuratúry s poukázaním na výsledky vykonaného dokazovania doporučil podanému návrhu vyhovieť. Uviedol, že maloletá má v rodine navrhovateľky vytvorené vhodné podmienky na svoj všestranný priaznivý vývoj.

6. Podľa §-u 45 Zákona o rodine

(1) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

(2) Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie.

(3) V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

(4) Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

(5) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

(6) Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

(7) Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

(8) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po

dovršení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

(9) Súd najmenej raz za šesť mesiacov zhodnotí v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami, ktoré sú oboznámené s pomermi maloletého dieťaťa, výkon náhradnej osobnej starostlivosti, a to najmä kvalitu starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti a skutočnosť, či rodičia môžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

Podľa §-u 62 Zákona o rodine

ods. 1/ Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť;

ods. 2 / Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;

ods. 3/ Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona;

ods. 4/ Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť;

ods.5/ Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

ods. 6/ Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa §-u 65 Zákona o rodine

ods. 1/ Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného;

ods. 2/ Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní;

ods. 3/ Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa §-u 75 Zákona o rodine

ods. 1/ Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.;

ods. 2/ Výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

7.Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu 2P/125/2020, výsluchom účastníkov konania, správou z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, potvrdením o zdravotnom stave navrhovateľky a zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletá pochádza z neusporiadaných rodinných pomerov. Starostlivosť o maloletú od jej narodenia zabezpečuje výlučne navrhovateľka, nakoľko jej rodičia o ňu odmietli zabezpečovať osobnú starostlivosť. Súd zo správy kolízneho opatrovníka zistil, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletá V. sa v starostlivosti navrhovateľky nachádza dlhodobo. Rodičia na jej výživu neprispievajú žiadnym spôsobom. Stará matka zabezpečuje starostlivosť o maloletú na požadovanej úrovni a samotné dieťa prejavilo želanie naďalej zostať v starostlivosti navrhovateľky. Matka maloletej žije v spoločnej domácnosti so svojim novým partnerom a ich spoločnými maloletými deťmi. Vykonaným šetrením bolo preukázané, že starostlivosť matky o jej ďalšie maloleté deti nie je na požadovanej úrovni, v rodine sa pravidelne vykonávajú sociálne šetrenia a je jej poskytované aj sociálne poradenstvo, ktoré zatiaľ neprineslo zlepšenie pomerov v rodine matky maloletej. Otec maloletej nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky, živý sa príležitostným žobraním v zahraničí.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že rodičia maloletej nie sú spôsobilí zabezpečovať osobnú starostlivosť o svoju maloletú dcéru. Súd mal preukázané, že v rodine navrhovateľky má dieťa zabezpečené

priaznivé podmienky pre svoj všestranný priaznivý vývoj. Stará matka poskytuje záruky na zabezpečenie priaznivého vývinu dieťaťa, súd preto podanému návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Vyživovaciu povinnosť rodičov súd určil v súlade s ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine, pričom zohľadnil odôvodnené potreby dieťaťa ako aj schopnosti a možnosti povinných rodičov.

8.O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci., (2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. a v § 62 a § 63 Civilného mimosporového poriadku..

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov podľa § 127 Civilného sporového poriadku.

Podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne neplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, ktorou bola upravená peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.